

lupaa tarjota tällaisia vedonlyöntejä sijoittautumisjäsenvaltiossaan oleville henkilöille vaan sillä on yksinomaan lupa tarjota näitä palveluja tämän alueen ulkopuolella sijaitseville henkilöille.

- 2) EY 49 artiklaa on tulkittava siten, että kun on luotu urheiluedonlyönteihin ja arpajaisiin liittyvä alueellinen julkinen monopoli, jonka tavoitteena on torjua peliriippuvuutta ja ehkäistä sitä, että kansalaisia houkutellaan tuhlaamaan liiallisesti pelitoimintaan, ja kun kansallinen tuomioistuin toteaa samanaikaisesti,

— että luvan saaneet yksityiset toimijat saavat tarjota muuntyyppisiä onnenpelejä ja

— että muiden onnenpelityyppien osalta, jotka eivät kuulu kyseisen monopolin alaan ja jotka voivat johtaa riippuvuuden syntymiseen helpommin kuin tämän monopolin alaan kuuluvat pelit, toimivaltaiset viranomaiset harjoittavat tarjonnan laajentamispolitiikkaa, jolla kehitetään ja edistetään pelitoimintaa, erityisesti siitä saatavien tulojen maksimoimiseksi,

kyseinen kansallinen tuomioistuin voi laillisesti katsoa, ettei tällainen monopoli ole omiaan takaamaan sen päämäärän toteuttamista, jonka vuoksi tämä monopoli on otettu käyttöön, rajoittamalla pelitilaisuuksia ja tämän alan toimintaa johdonmukaisella ja järjestelmällisellä tavalla.

Tältä osin sillä, että kyseisen monopolin kohteena olevat onnenpelit kuuluvat alueellisten viranomaisten toimivaltaan ja mainitut muut onnenpelityypit kuuluvat liittovaltion viranomaisten toimivaltaan, ei ole merkitystä.

- 3) EY 49 artiklaa on tulkittava siten, että kun jäsenvaltiossa on otettu käyttöön tiettyjen onnenpelityyppien tarjontaa koskeva hallinnollinen ennakkolupajärjestelmä, tällainen järjestelmä, joka muodostaa poikkeuksen kyseisessä määräyksessä taattuun palvelujen tarjoamisen vapauteen, voi täyttää tästä määräyksestä johtuvat vaatimukset ainoastaan sillä edellytyksellä, että se perustuu objektiivisiin arviointiperusteisiin, jotka eivät ole syrjiviä ja jotka ovat etukäteen tiedossa ja joilla varmistetaan, että tällä järjestelmällä voidaan asettaa kansallisten viranomaisten harkintavallan käytölle riittävät rajat, jotta harkintavaltaa ei käytetä mielivaltaisesti. Lisäksi jokaisella, johon kohdistuu tällaiseen poikkeukseen perustuva rajoittava toimenpide, on oltava todellinen mahdollisuus hakea muutosta tuomioistuimessa.

- 4) EY 49 artiklaa on tulkittava siten, että lähtökohtaisesti voidaan katsoa, että kansallisella säännöksellä, jolla kielletään onnenpelien järjestäminen ja välittäminen internetissä pelitoimintaan kohdistuvan liiallisen tuhlaamisen ehkäisemiseksi, peliriippuvuuden torjumiseksi ja alaikäisten suojelemiseksi, voidaan saavuttaa tällaiset lailliset päämäärät, vaikka tällaisten pelien tarjoaminen on yhä

sallittua perinteisemmissä jakelukanavissa. Kyseinen kieltö ei voi muuttua päämääriinsä soveltumattomaksi sen vuoksi, että tällaiseen kieltoon liittyy pääasiassa kyseessä olevan siirtymätoimenpiteen kaltainen siirtymätoimenpide.

(¹) EUVL C 128, 24.5.2008.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 9.9.2010 (Landesgericht Linzin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — rikosoikeudenkäynti Ernst Engelmanna vastaan

(Asia C-64/08) (¹)

(Palvelujen tarjoamisen vapaus — Sijoittautumisvapaus — Kansallinen säännöstö, jolla perustetaan onnenpelien järjestämistä pelikasinoissa koskeva toimilupajärjestelmä — Se, että toimiluvan voivat saada vain osakeyhtiöt, joiden kotipaikka on kyseisen jäsenvaltion alueella — Kaikkien toimilupien myöntäminen ilman kilpailuttamista)

(2010/C 288/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesgericht Linz

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Ernst Engelmann

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Landesgericht Linz — EY 43 ja EY 49 artiklan tulkinta — Kansallinen lainsäädäntö, jossa rangaitusseuraamusten uhalla kielletään rahapelien järjestäminen pelikasinoissa ilman toimivaltaisen viranomaisen myöntämää toimilupaa, kun mahdollisuus saada tällainen toimilupa, jonka enimmäiskesto on 15 vuotta, on varattu vain jäsenvaltion alueelle sijoittautuneille osakeyhtiöille, joilla ei ole toimipaikkoja ulkomailla

Tuomiolauselma

- 1) EY 43 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan onnenpelejä pelikasinolla voivat järjestää vain toimijat, joiden kotipaikka on asianomaisessa jäsenvaltiossa.
- 2) EY 43 ja EY 49 artiklasta johtuva avoimuusvelvollisuus sekä yhdenvertaisen kohtelun periaate ja kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kiellon periaate ovat esteenä sille, että pelikasinotoiminnan harjoittamista jäsenvaltiossa koskevat toimitukset myönnetään ilman kilpailuttamista.

(¹) EUVL C 116, 9.5.2008.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 2.9.2010 — Euroopan komissio v. Deutsche Post AG, Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV, UPS Europe NV/SA ja Saksan liittotasavalta

(Asia C-399/08 P) (¹)

(Muutoksenhaku — EY 87 artikla — Jäsenvaltioiden myöntämät valtiontuet — Saksan liittotasavallan toimet Deutsche Post AG:n hyväksi — EY 86 artikla — Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvät palvelut — Ovelta ovelle -pakettipalvelujen alalla harjoitetusta tappiollisesta myyntipolitiikasta aiheutuneiden lisäkustannusten korvaaminen — Edun olemassaolo — Komission käyttämä tarkastamismenetelmä — Selvitysvastuu — EY 230 artikla — Unionin yleisen tuomioistuimen harjoittaman tuomioistuinvalvonnan laajuus)

(2010/C 288/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: V. Kreuzschitz, J. Flett ja B. Martenczuk)

Valittajan vastapuolet: Deutsche Post AG (edustaja: Rechtsanwalt J. Sedemund), Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV (edustaja: Rechtsanwalt R. Wojtek), UPS Europe SA (edustaja: advocaat E. Henny) ja Saksan liittotasavalta (asiamiehet: M. Lumma ja B. Klein)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas laajennettu jaosto) 1.7.2008 asiassa T-266/02, Deutsche Post v. komissio, antamasta tuomiosta, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi Saksan liittotasavallan toimenpiteistä Deutsche Post AG:n hyväksi 19.6.2002 tehdyn komission päätöksen 2002/753/EY (EYVL L 247, s. 27), jossa tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja määrätään sen takaisinperimisestä — Tappiollisesta myyntipolitiikasta ovelta ovelle -pakettipalvelun alalla aiheutuneiden lisäkustannusten korvaaminen — EY 86 artiklan 2 kohdan, EY 87 artiklan 1 kohdan, EY 230 artiklan sekä unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklan rikkominen — Kumoaminen ilman että todetaan konkreettista virhettä komission riidanalaisen päätöksen tueksi esittämissä perusteluissa — Perustelujen puuttuminen siltä osin kuin komission lainvastaisen tuen toteamiseksi soveltamaa menetelmää väitetään lainvastaiseksi

Tuomiolauselma

- 1) Päävalitus ja liitännäiset valitukset hylätään.
- 2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä se velvoitetaan korvaamaan Deutsche Post AG:n oikeudenkäyntikulut päävalituksen osalta.
- 3) Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV ja UPS Europe SA vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan päävalituksen osalta.
- 4) Deutsche Post AG, Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV ja UPS Europe SA vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan liitännäisten valitusten osalta.
- 5) Saksan liittotasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 301, 22.11.2008.